

OMAMIĆ (11) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a pochylone.

inf omâmić (5). $\diamond$ *praet* 3 *sg m* omâmił (3). $\diamond$ *part praet act* omâmiwszy (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Wprowadzić w błąd, otumanić przez wpływ psychiczny lub czary; *fascinare* *Vulg*; *delinire, dementare, excutere mentem, fucum facere, infatuare, offundere errorem, perstringere oculos animi a. ingenii* *Cn [kogo]* (11) : iż sie Pan gniewał/ zá ich wielkie złości/ Dał w vřtá tym Prorokom/ ducha omylności. Ktory ie tám omamił/ iże to mowili/ Czego zły duch náuczył *HistHel* D2; zálecáiąc tę wilczą pokorę Papielką chce X.K. ludzi bącznych omamić: á ostro pátrzące/ zámydláiąc im káلكufem iákimśi oczy práwie náporząd záślepíc *CzechEp* 333, 328; co się náznáczniey pokazáło/ gdy Ceřárze Niemieckie omamiwřzy pohóldował. *NiemObr* 169, 26; *WerGořc* 245; O Bezrozumni Gálátowie/ ktoř was omamił (*marg*) ábo vczárował. (-) ábyřcie prawdźie nie byli poľufźni. *WujNT Gal* 3/1; Iák moľoycá omamić k woli biaľym gľowom *KlonWor* 7.

omamić czym (3): ani ielzcze przeřtác mogá ná tym/ co przodkowie ich/ omamiwřzy guľłami řwoimi wiele prořtych y řwczyrych ludzi/ z nich wyduřili *CzechEp* 50, 385; *NiemObr* 164.

W przeni (1) : [*stolica papieska*] krole źiemřkie/ omamiwřzy ie napoziem brzyřtkim y plugáwym/ pohóldowác miáľá řc. *NiemObr* 164.

Synonimy: omylic, oszukać, uczarowác, zwielć.

Formacje wřpóľrdzenne *cf* MAMIĆ.

Cf **OBMAMIĆ, OMAMIENIE, OMAMIONY**